

Alicia over het ontstaan van de vriendschap met Samantha

“Op 1 februari 2016 belande ik in het Prinses Máxima Centrum (PMC). De eerste maanden dat ik in het ziekenhuis lag, lag ik op ‘Giraf’, dit waren alleen 1 persoons kamers. Ik lag op kamer 17. Die zelfde week werd er een meisje van toen nog 12 binnen gebracht. Zij kwam op kamer 16 te liggen, de kamer naast mij. Dit wist ik door de zusters en mijn moeder.

In het begin had ik nog geen contact met haar, want we konden niet makkelijk van de kamer af en al snel mocht ze weer naar huis, Na een aantal maanden kwam ik op ‘Pauw’ terecht op kamer 1. Toen ik daar lag zou er een 12 jarig meisje bij me op de kamer komen. Ik dacht “oké” dat kan wel gezellig worden”. Het meisje dat naast mij lag op de afdeling giraf kwam toen bij mij op de kamer op de afdeling ‘Pauw’.

Het was erg gezellig ook met de ouders. We hebben vaak gepraat, maar er waren ook stiltes die niet ongemakkelijk waren. Ze mocht naar huis en een paar dagen later ik ook. Toen ik weer in het ziekenhuis kwam voor een kuur, werd mij weer verteld dat ik op de kamer kwam bij een meisje van 12. Ik dacht ‘met een beetje geluk kom ik op de kamer bij Samantha’. Tegen Samantha werd verteld dat ze bij een meisje van 15 op de kamer kwam. Samantha en haar ouders hoopte dat ik het was. En inderdaad daar lagen we weer, samen op kamer 1. In het ziekenhuis was het alweer heel gezellig met elkaar, maar ook met de opa’s en oma’s en de rest van het bezoek. Ook kregen we app contact wat ook heel gezellig was. We praatte veel, niet alleen over onze ziekte, nee ook gewoon over de normale dingen, gewoon als vrienden konden we praten.

Al snel kwamen we er achter dat onze kuren tegelijk liepen. Niet alleen wij, maar ook onze ouders en de zusters die ons goed kende, deden er alles aan om ons samen op kamer 1 te krijgen. En het lukte altijd. Samen op kamer 1, het werd onze kamer. Zelfs als we beide erg ziek waren was het bij ons gezellig op de kamer. Een keer heeft Samantha langer in het ziekenhuis gelegen. Toen ik op controle naar het ziekenhuis moest ging ik altijd even langs, even kijken hoe het ging.

Toen ik op controle was werd er gevraagd of ik mee wilde doen aan een filmpje voor ‘Dance Dance Dance’, omdat ik dingen deed om geld op te halen voor KiKa. Ik had ja gezegd, toen ze me het kwamen uitleggen was ik bij Samantha op de kamer. Samantha die verkoopt ook beren voor KiKa, dus mijn moeder en ik vonden dat Samantha ook mee mocht doen. Eerst zei ze nee, maar ik zei dat we het gewoon samen gingen doen, dat het gezellig zou worden. Gelukkig zei ze uiteindelijk ja. En het was super gezellig, met elkaar, met de ouders, met haar zus, de mensen die het filmpje maken en met Robin en Buddy die mee deden met het programma. We zijn ook met zijn allen naar de studio geweest toen ze het programma gingen opnemen. Ook toen was het super gezellig.

Dit is nu bijna 4 maanden geleden en nog steeds hebben we veel contact met elkaar. We hebben een vriendschap opgebouwd en ik ben er erg blij mee dat we nog steeds vrienden zijn“.